

TEMA DE JUNY 2017

Nascuda pels volts de 1248 a Foligno (Umbria) i morta el 1309, Àngela va portar una vida de dona rica i despreocupada fins als 35 anys en què té lloc una primera conversió. La pèrdua successiva de la mare, el marit, els vuit fills i una primera il·luminació, féu que comencés una vida espiritual intensa, plena d'experiències místiques, la donació del seu patrimoni, i tenir cura de malalts d'hospital. En aquest context, entrà al Tercer Orde franciscà. El 1291, un fet rellevant marca la segona il·luminació: el crit a la Basílica d'Assís -Àngela hi havia anat en peregrinació-, davant la vidriera en què apareix sant Francesc abraçat per Jesús: *Amor no conegut, i per què em deixes? Amor no conegut, i per què i per què i per què?* Aquell crit, escoltat pel seu confessor, que alhora seria el transcriptor del llibre que recull l'experiència de Foligno, posava de relleu un comportament, en principi entès com excessiu i proper a la bogeria, per aquell mateix frare que l'havia escoltat. El Pare Arnaldo, així es deia el confessor d'Àngela, va comprendre finalment que el crit havia estat l'expressió d'un esdeveniment interior, i acollí al dictat les explicacions de la dona. Àngela va sentir la presència interior de Déu, camí d'Assís, i l'allunyament d'aquesta presència fou el detonant d'aquell crit tan punyent.

El Memoriale o Llibre de l'experiència

Escrit per fra Arnaldo en llatí, recull l'experiència mística d'Àngela, explicada en italià umbre i ordenat així: La primera part del *Memorial* reuneix la primera etapa de la conversió (1285-1291); després s'explica l'esdeveniment d'Assís, que és l'origen del text, i la segona etapa (1291-97). El llibre va seguir de les *Instruccions*, posteriors a la

ÀNGELA DE FOLIGNO

mort d'Àngela, i escrites per altres redactors, que recullen la seva pràctica com a mestra (*magistra theologorum*). Finalment, el *Trànsit*, tercera part del llibre, aplega les seves últimes paraules.

De la consciència de pecat a la contemplació de la Creu (Entrega de béns i entrega com a esposa)

Em fou inspirat que si volia anar a la creu em despulés per ser més lleugera, i nua anés cap a la creu, que perdonés a tots els que m'havien ofès, que em deixés de totes les coses terrenes, d'homes i dones, parents i amics, possessions, i de mi mateixa.

En aquest coneixement de la creu, m'era donat tant de foc, que estant-t'hi tan a prop, em vaig treure els meus vestits i em vaig oferir a Ell.

El crit a la Basílica de sant Francesc d'Assís

I aquesta segona vegada, just agenollada a l'entrada de l'església, quan vaig veure sant Francesc pintat en el pit de Crist, em digué: Així

estretament et tindrà abraçada, molt més del que puguis considerar amb els ulls corporals. És hora que compleixi, filla dolça, temple meu, el que et vaig prometre: que no et deixaria mai si m'estimes. I aleshores, a pesar que les paraules foren amargues fou intensament dolç (...) I quan jo, germà [fra A.] li vaig preguntar i li vaig dir: "Què vas veure?", ella em respongué dient: Vaig veure una cosa plena, una majestat immensa que no puc expressar, però jo veia que era l'Omne bonum. (...) I lentament se n'anà (...) I després vaig començar a cridar en veu alta: Amor no conegut, per què em deixes? I llavors vaig saber sens dubte que aquell era Déu (...) i volia morir i em causava gran dolor romandre viva (...).

Del Trànsit

Maleïdes siguin les suficiències que prenen l'ànima (...) Intenteu ser petits! I després cridava dient: "Oh, no-res desconegut. Veritablement, l'ànima no pot tenir millor visió en aquest món que veure el seu no-res i estar en la seva presó.

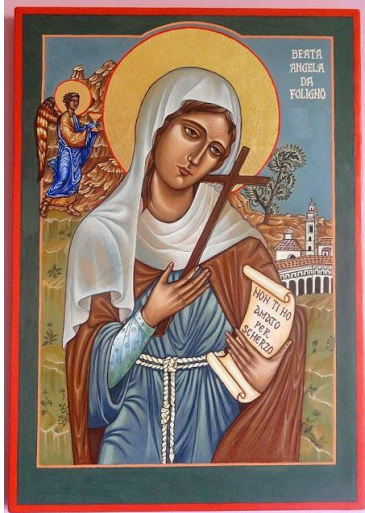
Bibliografia

Àngela de Foligno: *Libro de la experiencia*. Ed. Siruela. Madrid, 2014.

Victoria Cirlot y Blanca Garí: *La mirada interior*. Ed. Siruela. Madrid, 2008.

Per a reflexionar:

- Per què crida santa Àngela de Foligno?
- Després d'haver llegit aquests textos, què et sembla que és la pregària?
- Què significa per a mi pregària?

*Qui posa l'amor en moltes coses perd amor***Una vida convertida en ensenyament**

Ningú no se salva sense la llum de Déu; per això, amb la llum divina es comença, continua i arriba al cim de la perfecció. Per tant, prega si vols començar i tenir aquesta llum divina. Prega, si has començat a aprofitar i vols que augmenti aquesta llum. Si han arribat ja al cim de la

perfecció i vols tenir llum sobreabundant perquè puguis romandre en ella, prega. Si vols fe, prega. Si vols esperança, prega. Si vols caritat, prega. Si vols obediència, prega. Si vols castedat, prega. Si vols humilitat, prega. Si vols mansuetud, prega. Si vols fortalesa, prega. Si vols tenir alguna virtut, prega. I prega d'aquesta manera, **llegint en el llibre de la vida, que és la vida de Jesucrist Déu-home, fet pobresa, dolor, menyspreu i obediència veritable.** I després que hagis entrat per aquest camí de perfecció, de múltiples maneres et molestaran i afligiran horriblement moltes tribulacions i temptacions del dimoni. Si vols vèncer, prega. (Instr. III, 2a., 1)

La pregària no és més que conèixer Déu i conèixer-se a si mateix. Aquesta manifestació de Déu i de si mateix és perfecta i veritable humiliació. L'estat d'humilitat consisteix en veure Déu i veure's a si mateix. Aleshores es dona humilitat profunda. De la profunda humilitat es difon més i creix la gràcia de Déu. Quant més creix la gràcia tant més es vigoritza i aprofundeix la humilitat. Continuant la veritable oració augmenta en l'ànima la llum divina i la gràcia. La llum divina i la gràcia fan que l'ànima s'arrelhi més en la veritable humilitat, llegint sempre, com queda dit, en la vida de Crist, Déu-home. **No veig res més important que el conèixer Déu i conèixer-se un mateix. Però aquesta invenció (descobrimet), és a dir, el coneixement de Déu i de**

si mateix, es propi només dels fills legítims de Déu que tenen oració. (Instr. III, 2a., 3)

Dues coses en particular ens va ensenyar el nostre gloriós pare sant Francesc: Una, és concentrar-se en Déu, posant tota l'ànima en la infinitud de Déu... En segon lloc, el benaurat Francesc ens ensenyà la pobresa, dolor, menyspreu i obediència veritable. Ell fou la mateixa pobresa espiritual i material; en ella visqué contínuament. El que Jesucrist, Déu-home, menyspreà, Francesc ho menyspreà perfectament; tot allò que Jesucrist Déu-home estimà, ell ho estimà en summe grau i entranyablement amb indescriptible perfecció, seguint les seves petjades, per a identificar-se amb Ell en quant era possible. (Instr. III, 3a., 3)

Entenc per oració no sols la vocal, sinó la mental i del cor, de totes les potències de l'ànima i dels sentits corporals. L'ànima que vulgui i desitgi obtenir aquesta llum divina fa pregària **estudiant, reflexionant, llegint contínuament en el llibre i suprallibre de vida, que és tota la vida de Crist mentre va viure en aquest món.** (Instr. XXXII, 4)

“PATER NOSTER”, ORATORI DE RICHARD EINHORN: VOICES OF LIGHT (1994) (Youtube)

Pare nostre del cel,

Santifica el teu nom,

Vingui el teu Regne,

Que es faci la teva voluntat

aquí a la terra com es fa en el cel

Filla meva, la meva dolcesa,

Filla meva, ben amada, el meu temple

Filla meva, ben amada,

Estima'm, amada Meva,

perquè per a Mi tu ets molt estimada

molt més del que tu M'estimes.

I després que jo hagi descansat en tu,

Descansa ara Tu en Mi.

Aquesta és la meva criatura

Pare nostre...

I llavors vaig sentir una inefable i divina dolcesa.

Pater Noster, qui est in caelis,

Sanctificetur nomen tuum.

Adveniat regnum tuum.

Fiat voluntas tua,

Sicut in caelo et in terra

Filia mea dulcis mihi; filia mea, delectum

meum, templum meum; filia delectum

meum, ama me: quia tu es multum amata

a me, multum plus quam tu ames me.

Et postquam ego colcavi me in te; modo

colca te tu in me.

Ista est mea creatura.

Pater Noster...

Et sentiebam dulcedinem divinam ineffabilem.

